

5

Les millors festes de l'any

Hi ha qui opina que les festes de Nadal, Cap d'Any i Reis són les millors de l'any. Molta gent dedica els dies de Nadal a gaudir de la família, sobretot d'aquells que no veuen des de fa temps. Són dies de festa i de desitjar felicitat per a l'any que comença. I tu, com vius aquestes celebracions?

Mireu! Ja són les parades de Nadal!

Que bé! A mi m'agraden molt aquestes festes.

Què és el que més t'agrada de les festes de Nadal? Comenta-ho amb els companys.

Solen posar al teu barri o a la teua localitat parades o adornaments per celebrar les festes de Nadal? Explica com són.

Celebres les festes de Nadal? Com sols fer-ho? Amb qui? Comenteu-ho entre tots.

Alguns oficis tradicionals han desaparegut en l'actualitat, com el del protagonista d'aquest text. Amadeu és un jove nevater que comença a treballar. De primer, té unes poques dificultats. Però, sortosament, sempre es pot trobar un amic en el moment més inesperat.

El jove nevater

Amadeu Trilles, jove nevater de Laguar, s'assabentà de la fugida de Joan Llorens en anar de matí al port a deixar-hi la càrrega de neu acostumada. S'encaminà al lloc on l'amic nugava el **llaüt**, i en no veure'l, preguntà als pescadors.

–No ha arribat encara Joan? On ha anat a pescar avui?

–No ho sabem –va contestar un d'ells.– Deu estar a punt d'arribar.

–Esperem que no tardarà. Sembla que va a girar-se mal oratge

–assenyalà preocupat Amadeu.

El llevant començava a bufar arrossegant al seu darrere nuvolam i onades que auguraven una violenta tempesta de finals d'agost.

Amadeu Trilles restà tot angoixat. Es recolzà una estona a la roda del carro per prendre les forces que li fallaven i, en acabat, començà a descarregar el gel sense reclamar l'ajuda de ningú. Mentre acomplia el treball rutinari, cavil·lava sobre tot allò que havia succeït aquells darrers dies.

Havia conegut el mariner Joan Llorens feia tan sols uns mesos, en començar l'estiu, el dia que vingué per primera volta tot sol a dur la neu.

Aquell matí de juny estava intranquil. L'oncle Francesc s'havia brindat a acompanyar-lo, però ell rebutjà l'oferta; tard o d'hora havia de fer-se l'únic responsable de la càrrega que duia i preferia passar el tràngol aviat. El port no li era desconegut. L'any anterior havia vingut amb son pare algunes vegades. Fins i tot coneixia uns quants mariners que treballaven en la petita llotja. En arribar-hi es dirigí on havien desembarcat el peix. Una fila de caixes s'estenia per terra i un grup d'homes esperava el moment de la compra.

Va preguntar als amos de les barques on podia deixar el gel i, abans que li contestaren, dos traginers de gel se li van acostar.

–Espera xiquet, nosaltres hi érem primer que tu i anàvem a tancar el tracte. Quan descarreguem el nostre gel podràs vendre el teu – digueren enfadats.

–Però jo ja el tinc venut. Mon pare l'emparaulà amb els pescadors el mes passat –els respongué.

–Qui et penses que ets? Arribes més tard i vols fer-nos creure que has de passar davant! –cridaren els traginers amb to violent.

–El xicot té raó –intervingué un altre pescador–. Son pare és Pere Trilles i contractà amb nosaltres tot el gel que poguérem necessitar.

Que s'haja endarrerit un poc no és motiu per a faltar a la nostra paraula. Són aquests els qui s'han d'esperar. No ens interessa que vinguen una volta oferint-nos el gel més barat, perquè nosaltres el necessitem cada dia i no solament quan a ells els vinga bé.

El mariner que el defenia era Joan Llorens, un home jove, fort, robust, de cabells curts, rossos i encrespats. La seua pell, torrada pel sol i l'aire de la mar, contrastava amb la blava claredat dels seus ulls. Semblava de temperament ferm, però calia geni curt per a fer-se respectar al lloc on treballava.

Ningú tornà a parlar-ne, i els traginers que duïen neu sobrant dels neveres de la Vall d'Alcalà hagueren d'esperar.

–Ací has de tenir molt de valor perquè no et facen arrere. T'ajude a descarregar? –li preguntà Joan Llorens.

–T'ho agrairé. És el primer dia que vinc sol.

Tots dos dugueren el gel fins a l'ombra de la petita llotja, on seria repartit per mantenir el peix.

En acabar, com a mostra d'agraïment pel tracte del mariner, el va convidar a fer-se un refresc a la nevateria de les cosines. Joan acceptà de bona gana, que bé vindria calmar la set i la calor amb la beguda tan saborosa que feien amb la neu.

PEPA GUARDIOLA

Collidors de neu. Alfaguara/Vorammar

1 Contesta les preguntes següents.

- Qui és el protagonista de la història?
- Per què està preocupat el matí que comença la història?

2 Explica en què consisteix el treball del protagonista. Com l'havia après?

3 Ordena en el quadern el que passa el primer dia de treball d'Amadeu.

- L'home jove ajuda Amadeu a descarregar el gel.
- Amadeu explica que son pare ja havia emparaulat la venda del gel amb els pescadors.
- Amadeu pregunta als propietaris de les barques on podia deixar el gel.
- Un home jove defensa el punt de vista d'Amadeu.
- Dos treballadors discuteixen amb Amadeu per la venda del gel.

4 Relaciona en el quadern aquestes qualitats d'Amadeu amb els fets que ho demostren.

faener •
responsable •
valent •
agraït •

• Decideix anar tot sol a vendre el gel.
• Convidà Joan a fer-se un refresc.
• Descarregà el gel sense reclamar ajuda.
• Es defensà davant dels traginers.

5 En què t'agradaria treballar quan sigues major? Anomena tres oficis que t'agraden i explica per què et semblen interessants.